

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.880/2015/6. szám

A Szegedi Ítéltábla a személyesen eljáró felperesnek - a Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kummer Ákos) által képviselt alperes ellen személyiségvédelmi igény érvényesítése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2015. július hó 8. napján kelt 7.P.20.528/2015/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja** az alábbi pontosítással:

Az „Először talán az újságírók lelőni, ha lehetne !” komment kapcsán az alperes azzal sértette meg a felperes becsülethez fűződő személyiségi jogát, hogy azt a Facebook profilján közölte.

Kötelezi az alperest, hogy az állami adóhatóság külön elhívására fizessen meg a Magyar Államnak 48 000 (negyvennyolcezer) Ft másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

A perbeli időszakban a felperes üzemeltette a **(internetes portál neve)** internetes portált, amelyen 2014. május 31-én „Kormánytámogatással lövik, aki tolvajnak látszik” címmel jelent meg egy írás. Ebben közlésre került egy - a cikk szerint antifasiszta aktivistától származó - idézet, amely szerint „A neonáci alperes neve, **(település neve)** polgármestere bejelentette május 27-én, hogy fegyveres mezőőrséget szervez a „tolvajok” ellen. Ennek máris megvolt az első ártatlan áldozata, valakit, aki semmit nem követett el, meglöttek.... Ez történik, amikor önbíráskodnak, ahelyett, hogy a rendőrségre bíznák a dolgot.” Az online hírláság impresszuma főszerkesztőként a felperest tüntette fel.

Az alperes a Facebook közösségi oldalon „alperes neve - közszereplő” elnevezéssel profilt hozott létre. E profilon 2014. május 31-én az alábbiakat tette közzé: „A törvényes mezőőrségünk, amely melleleg több száz településen működik országszerte, még fel sem állt (várhatóan júliustól fog működni), de a ballibsi újságírószerű idioták szerint már le is lőttek egy vétlen embert. A hírből természetesen semmi sem igaz. Ennyit ezekről a magukat újságíróknak nevező hangulatkeltő szennycsatorna-töltelkekről: **(internetes hírportál neve)** Az alperes belinkelt egy kommandósokat és kézfegyvereket ábrázoló fényképfelvételt és beidézte a **(internetes hírportál neve)** online felületen megjelent írás egy részét. Az alperes fenti közléséhez az alábbi kommentek érkeztek:

„Be kell perelni ezeket a rohadék rágalmazókat.”

„Fel kell jelenteni és a főköttőjéből is kiforgatni a szarházit.”

„Sok idióta, aki firkásznak sem jó”

„Először talán az idióta újságírók lelőni, ha lehetne! Mindig van egy-két szarkavaró közöttük.”

Az alperes a felperes ellen a Budapest Környéki Törvényszék előtt 7.P.20.601/2014. számon pert

indított a fenti internetes portálon megjelent cikkben foglaltakkal kapcsolatban. A bíróság jogerős ítéletében megállapította, hogy a felperes megsértette a jelen per alperesének jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett internetes hírportálon 2014. május 31-én „Kormánytámogatással lövik, aki tolvajnak látszik” című cikkben azt a valós tény, hogy a jelen per alperese kezdeményezésére mezőőrséget szervez **(település neve)** Önkormányzata, abban a hamis színben tüntette fel, hogy ennek következményeképpen egy ártatlan embert meglöttek. Kötelezte jelen per felperesét, hogy az ítélet rendelkező részét önálló hírként, kommentár nélkül tegye közzé az általa üzemeltetett internetes portál főoldalán, egyúttal kötelezte a sérelmezett írásmű törlésére, és arra, hogy fizessen meg jelen per alperesének 350 000 Ft sérelemdíjat és ennek 2014. június hó 1. napjától járó kamatait. A felperes a jogerős ítéletben foglaltaknak eleget tett.

Utóbb többen érdeklődtek a felperestől a sérelmezett cikk tartalmát illetően, ezért annak elérhetőségeként a felperes az alperes Facebook oldalát jelölte meg. A felperes levelezőpartnerei közül többen negatív véleményüknek adtak hangot az alperes Facebook oldalán megjelentekkel kapcsolatban.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a Facebook oldalán tett saját tényállításával, valamint a kommentelő nyilatkozatokkal megsértette a becsületét. Kérte az alperes kötelezését a sérelmezett kijelentések törlésére, a további jogsértéstől való eltiltásra, továbbá 600 000 Ft sérelemdíj és kamatai megfizetésére. Kereseti érvelése szerint az alperes által a Facebook-on közzétett link alapján a személye bárki által beazonosítható, így az alperestől, valamint a kommentelőktől származó becsületsértő kifejezések egyértelműen rá vonatkoznak. E közlések kifejezőmódjukban túllépik a szabad vélemény-nyilvánítás határait, ezáltal becsületsértőek. Álláspontja szerint a Facebook-on megjelent tartalomért az alperest szerkesztői felelősség terheli, a honlapján megjelenő hozzászólásokat ellenőriznie kell, a jogsértő kijelentéseket köteles eltávolítani. A jogsértés súlyára tekintettel a keresetben írt mértékű sérelemdíjat ítélte arányosnak, különös tekintettel arra, hogy nem minősül közszereplőnek, ezért nem köteles tűrni a személyét érintő becsületsértő kijelentések terjesztését.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a kifogásolt bejegyzéséből, illetve a belinkelt cikkből a felperes személye nem azonosítható be, ezáltal keresetösségi joga nincs. Kiemelte, a felperes közszereplő, így köteles tűrni a tevékenységére vonatkozó esetleges éles hangú, túlzó kritikát is. Közszereplői minőségének alapja az, hogy hírportált üzemeltet, amely alkalmas a közvélemény alakítására. Állította, hogy nem tekinthető tartalomszolgáltatónak, rá az Ektv. rendelkezései, a 19/2014. (V.30.) AB határozatban az internetes tartalomszolgáltatókkal kapcsolatban kifejtett felelősségi szabályok nem irányadóak, ezért mások közléséért és azok tartalmáért felelősség nem terheli. Álláspontja szerint az általa használt kifejezések nem tekinthetőek indokolatlanul eltúlzottnak, megalázónak, lealacsonyítónak, nem lépik túl a szabad véleménynyilvánítás határait. A sérelemdíj mértékét a jogsértés megállapítása esetén is eltúlzottnak ítélte, utalva arra, hogy a felperes semmilyen hátrány bekövetkeztét nem igazolta.

A felperes észrevételében kiemelte, nem közszereplő, egyebekben a hírportált egyedül üzemeltette, így a személye a cikk aláírása nélkül is felismerhető volt. Az alperes ellenben közszereplő, ezért a Facebook profilja tartalmáért felelősséggel tartozik, azokat moderálhatja.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes Facebook profilján 2014. május 31. napján megjelent postájában azzal, hogy a felperest szennycsatorna-tölteléknek nevezte, illetve a következő kommenttel: „Először talán az újságírók lelőni, ha lehetne!” megsértette a felperes

becsületét. Kötelezte az alperest az előbbi kijelentések Facebook profiljáról való eltávolítására, egyúttal eltiltotta a további jogsértéstől, és kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 350 000 Ft-ot, valamint ennek 2014. június 1. napjától a kifizetésig járó, a Ptk. 6:48 § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 21 828 Ft perköltséget, míg az államnak 36 000 Ft eljárási illetéket. Határozatának indokolása szerint nem találta megalapozottnak a felperes keresetösségi jogának hiányára alapított alperesi védekezést. Rámutatott, az alperes Facebook oldalon tett bejegyzéséből a linkre történő kattintással a felperes személye felismerhető, miután a hírportál impresszuma értelmében annak egyedüli szerkesztője, így a PK. 13. sz. állásfoglalás I. pontja értelmében jogosult a személyiségvédelmi igény érvényesítésére. Elfogadta azt az alperesi hivatkozást, miszerint a felperes közszereplő, miután a hírportál szerkesztőjeként végzett tevékenységével befolyásolhatja egy szűkebb helyi közösség életét, véleményét.

Kifejtette, az alperes a Facebook profilját közszereplőként működteti, ezért a 19/2014. (V. 30.) AB határozatban foglaltak szerint a bejegyzéseihez fűzött kommentek tekintetében nem mentheti ki felelősségét arra hivatkozással, hogy azok nem tőle származnak.

Megállapította, hogy a sérelmezett nyilatkozatrészek véleménynyilvánítások. Az idióta, szarházi, rohadék rágalmozó kijelentéseket olyan értékítéletnek minősítette, amelyek bár negatív tartalmat hordoznak, nem tekinthetők indokolatlanul bántónak, sértőnek, megalázónak. Ezzel szemben a szennycsatorna-töltelék és az „újságírók lelőni, ha lehetne” kifejezéseket már úgy értékelte, hogy azok túllépték a megengedhető véleménynyilvánítás határát, azokat a felperes, mint közszereplő sem köteles tűrni. A jogsértés bekövetkeztére tekintettel megalapozottnak ítélte a felperes sérelemdíj iránti igényét, annak mértékét mérlegelés útján állapította meg, figyelembe véve a jogsértés súlyát, a felróhatóság mértékét, a jogsértésnek a sértettre és a környezetre gyakorolt hatását.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen az ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását, míg másodlagosan a sérelemdíj összegének csökkentését kérte. Fenntartotta a felperes keresetösségi jogának hiányával kapcsolatos álláspontját, kiemelve, hogy a felperes akkor érvényesíthetne személyiségvédelmi igényt a perbeli közlések miatt, ha személye magából a sérelmezett szövegből közvetlenül megállapítható lenne. A felperes személye azonban sem a szövegből, sem a bejegyzésbe belinkelt cikkből nem állapítható meg. Utalt arra, a hírportálnak a felperes főszerkesztője, ami azt feltételezi, hogy rajta kívül vannak még más szerkesztők is, azaz ott többen publikálnak, ezáltal az írás szerzősége kívülálló számára nem megítélhető.

Hangsúlyozta, az Ektv. rendelkezései a Facebook profilt használókra nem vonatkoztathatók, és nincs más olyan hatályos jogszabályi rendelkezés sem, amely alapján egy Facebook profil használója felelőssé lenne tehető a más által az adott profilra írottakért. Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítéletből nem derül ki, milyen magatartással sértette meg a felperes személyiségi jogait a komment vonatkozásában.

Továbbra is állította, hogy a felperes közszereplő, akinek a szabad véleménynyilvánítás határait nem túllépő „szennycsatorna-töltelék” minősítést tűrnie kell.

Véleménye szerint a sérelemdíj összege eltúlzott, a felperes ugyanis maga állította a perben, hogy ismerősei a Facebook profil megtekintését követően kiálltak mellette, őt támogatásukról biztosították, ezáltal a felperes megítélése nem változott hátrányosan, azaz konkrét, kézzel fogható sérelmeket nem szenvedett. Kiemelte, az általa a felperes ellen indított személyiségvédelmi perben a bíróság a felperest 350 000 Ft sérelemdíj megfizetésére kötelezte egy olyan közlés alapján, amelyben a felperes őt egy élet elleni bűncselekmény elkövetéséért tette felelőssé, ami lényegesen nagyobb súlyú sérelem előidézésére volt alkalmas, mint a felperes által sérelmesnek ítélt közlés.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Fenntartotta

álláspontját a keresetösségi jogát illetően, utalva arra is, hogy a per tartama alatt olyan tartalmú posztot tett közzé az alperes a Facebook oldalán, amely alapján a személye mindenki számára egyértelműen felismerhetővé vált. Előadta, az alperes nyilatkozatához számos személyét becsmérő hozzászólás érkezett, ezáltal az alperes további teret adott a személyiségi jogai megsértésére, e kommentekért felelősséggel tartozik. Hangsúlyozta, súlyosan megalázó számára az, hogy őt az alperes szennycsatorna-tölteléknek nevezte, ezért a jogsértés súlyához mérten a sérelemdíj arányosan került meghatározásra.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a perben releváns tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetéseivel, érdemi döntésével az ítélet tábla egyetért, ezért ítéletét az alábbiakban kifejtett további indokok mellett a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta a rendelkező részben írt pontosítással.

Alaptalan az alperesnek az a védekezése, miszerint a felperes személye sem a Facebook bejegyzésekből, sem az arra vonatkozó kommentekből nem ismerhető fel, ezért a per tárgyává tett közléseket érintően hiányzik a keresetösségi joga. Kétségtelen, hogy maguk a kifogásolt bejegyzések nem tartalmazzák a felperes személyére vonatkozó adatot, azt azonban egyértelművé teszik, hogy az azokban megfogalmazott negatív értékítéletek - köztük a perbeli vélemények - arra a személyre vonatkoznak, akihez az alperesi bejegyzés és az ahhoz fűzött kommentek alapját képező „Kormánytámogatással lövik, aki tolvajnak látszik” címmel megjelent írás köthető. Az alperes ugyanis e cikkel kapcsolatban fejtette ki álláspontját a Facebook oldalán, egyidejűleg megjelölve ott a felperesi cikk linkjét, amely linkre kattintással az érintett Facebook bármely, átlagos számítástechnikai ismeretekkel rendelkező látogatója által visszakereshető volt, hogy kinek a személyéhez köthető az a cikk, amelyre az alperesi bejegyzés és az arra érkezett kommentek utaltak. Ilyen személyként a Facebook látogatói kizárólag a felperesre gondolhattak, azáltal ugyanis, hogy a cikk írója nem került feltüntetésre, az írás csak a felpereshez, mint az adott honlap főszerkesztőjéhez, és egyben az egyetlen olyan természetes személyhez volt kapcsolható, aki főszerkesztői tisztségénél fogva az íráshoz a nevét adta. Minderre figyelemmel helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes személye a közlemény tartalmából felismerhető, ezáltal a felperes a perbeli személyiségvédelmi igény érvényesítésére keresetösségi joggal rendelkezik.

A jogvita érdekét illetően az nem volt vitatott a perben, hogy a felperes által kifogásolt közlések véleménynyilvánítások. A véleménynyilvánítás szabadsága a demokratikus társadalmakban feltétlen érvényesülést kívánó, kiemelt alkotmányjogi védelmet élvező kommunikációs alapjog, amely ugyanakkor nem jelent abszolút, korlátozhatatlan jogosultságot, gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának megsértésére (Alaptörvény IX. cikk (1) és (4) bekezdés). A véleménynyilvánítási jog gyakorlása többféle módon és eszközzel történhet, így többek között az internet útján is (19/2014. (V.30.) AB határozat). Az Alaptörvényben rögzített jogok és kötelezettségek azonban az interneten zajló kommunikációban is érvényesítendőek, így az internetes blog és komment is az Alaptörvény IX. cikkének védelme alá eső közlésnek minősül, következésképpen ezek tekintetében is érvényesülnie kell egyfelől a véleménynyilvánítás szabadságának, másfelől viszont irányadók annak korlátai, és az e korlátokba ütköző közlésekért való felelősség szabályai is.

Arra helytállóan hivatkozott az alperes, hogy a perbeli jogvita elbírálása során nem alkalmazhatók az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő

szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. tv. (Ektv.) rendelkezései. Az Ektv. 1. § (4) bekezdése értelmében ugyanis a törvény hatálya nem terjed ki az olyan közlésekre, amelyeket gazdasági, vagy szakmai tevékenység vagy közfeladat körén kívül eső célból eljáró személy tesz információs társadalommal összefüggő szolgáltatás igénybevételével. Az alperes által működtetett honlapon, illetve Facebook profilon megjelent, a felperes fellebbezésében kifogásolt közlések nem minősülnek sem gazdasági, sem szakmai tevékenység körében, sem közfeladat ellátása körében tett kijelentésnek - ezt maga az alperes sem állította az eljárás során - ezért az alperesre nem vonatkoznak az Ektv. közvetítő szolgáltató korlátozott felelősségét, illetve a felelősség alóli mentesülést szabályozó 7-12 §-aiban foglaltak.

Téves ugyanakkor az az alperesi álláspont, hogy nincs olyan egyéb jogszabályi rendelkezés, ami alapján a felelőssége megállapítható lenne. Egyfelől ugyanis az Alaptörvény állít fel korlátot a véleménynyilvánítás szabadsága elé a fentebb hivatkozottak szerint, másfelől a Ptk. 2:42. § (2) bekezdése is mindenki által tiszteletben tartandó és védendő jogként deklarálja az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat. Ebből következően aki más személyiségi jogát megsérti, a jogsértésért felelősséggel tartozik a Ptk. 2:51-53. §-aiban foglalt szabályok szerint. A jelen perben felmerült egyik alapvető vitás jogkérdés

az volt, hogy egy internetes oldalon, blogon, Facebook oldalon megjelenő, az adott oldalt működtető, fenntartó személy felelős-e az érintett oldalra más által bejegyzett kommentek tartalmáért, ha igen, az ő részéről mi minősül személyiségi jogot sértő magatartásnak. Ebből a szempontból lényeges, hogy az olyan internetes oldal, amelyre hozzászólások helyezhetők el, lehetőséget teremt arra, hogy az adott oldal látogatói ott nyilvánítsák ki valamely kérdéssel kapcsolatos véleményüket, vagy tegyenek tényállításokat. Azáltal, hogy az internetes oldal fenntartója mások számára teret biztosít véleményük kifejezésére, tényállításaik közlésére, és ezáltal lehetőséget teremt azok mások általi megismerésére, a hozzászólást bejegyző, a kommentet elhelyező személy mellett maga is részese lesz a véleményközlésnek vagy tényállításnak, hasonlóan ahhoz, ahogyan a sajtószerv is „közlöje” a sajtótermékben megjelenő olvasói levelekben foglalt tartalmaknak. A más becsületét vagy jóhírnevét sértő tartalmú komment tekintetében tehát a jogsértő magatartás egyfelől maga a sértő tartalmú véleménynyilvánítás vagy tényállítás, másfelől annak közlése. Az előbbi, azaz a jogsértés közvetlen, elsődleges elkövetőjének személye többnyire nem ismert és általában utóbb sem azonosítható, ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a honlap, blog illetve Facebook profil fenntartója, működtetője önmagában a sértő tartalmú hozzászólások közlésével maga is jogsértést követ el, függetlenül attól, hogy az érintett bejegyzés honlapján való elhelyezéséről tudomást szerzett vagy nem. Az ugyanis, aki kommentek elhelyezésére lehetőséget biztosító honlapot üzemeltet illetve Facebook profilt használ, vállalja annak kockázatát, hogy ott jogsértő tartalmú közlemények is megjelenhetnek, és ezáltal maga is jogsértés elkövetőjévé válik. Ebből következően a személyiségsértő közlés honlapon való megjelenése önmagában megalapozza a honlap üzemeltetőjével szemben a személyiségi jogsértés Ptk. 2:51. §-ában meghatározott objektív jogkövetkezményeinek érvényesítését. A kommentek utólagos moderálása a jogsértés tényét nem teszi meg nem történné, de a honlap fenntartója felróhatóságának súlyát csökkentheti, ami az esetleges kártérítési, illetve sérelemdíj iránti igények elbírálásánál válhat jelentőssé.

Ami a sérelmezett nyilatkozatokat illeti: helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy más személy hátrányos társadalmi megítélésének kiváltására alkalmas verbális közlések személyiségi jogsértő jellegének megítélése szempontjából lényeges annak eldöntése, hogy az érintett nyilatkozat tényállításnak, avagy véleménynyilvánításnak tekinthető. A sértő tartalmú tényállítás annak valótlansága esetén alapozhat meg személyiségvédelmi igényt, míg a véleménynyilvánítás akkor sérthet személyiségi jogot, ha az indokolatlanul bántó, sértő, megalázó (EBH2011. 2408.). Az

elsőfokú bíróság helyesen határozta meg a tényállítás és a véleménynyilvánítás elhatárolásának szempontjait, és helytállóan minősítette a perbeli közléseket véleménynyilvánításnak. „Az újságírótl lelőni, ha lehetne” komment formátumú bejegyzés a felperes személyét indokolatlanul sértő, megalázó közlés, amely szerint a kommentelő gyakorlatilag a felperes halálát kívánná, így az - az alperes által is elismerten - a hozzászóló részéről durva, a szabad véleménynyilvánítás határát átlépő kijelentés, amelyért az alperes felelőssége a fentebb kifejtettek szerint megállapítható.

Az alperes által használt „szennycsatorna-töltelék” megnevezés ugyancsak véleménynyilvánítás, amely a társadalomban általánosan elfogadott értékrend szerint nem megengedhető, durva és bántó kifejezés. E tekintetben nem az alperes ízlése, értékrendje tekinthető meghatározónak, nevezetesen, hogy ő mit tart sértőnek és mit nem, a lényeges az, hogy a felperes, mint közszereplő sem köteles túrni a társadalom által elfogadott erkölcsi normákkal ellentétes, e normák szerint a személyét durván sértő, megalázó értékítéletek megfogalmazását. E helyütt csupán utal az ítélet arra, hogy a felperes az ítélet ellen nem terjesztett elő fellebbezést, ebből következően közszereplői minősége vizsgálatára a fellebbezési eljárás során nem kerülhetett sor, e vonatkozásban az elsőfokú bíróság megállapításait kell kiindulópontnak tekinteni.

A fent kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság a fellebbezési eljárás tárgyát képező mindkét közlés tekintetében helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes megsértette a felperes becsülethez fűződő személyiségi jogát, és helyesen alkalmazta a jogsértés felróhatóságtól független jogkövetkezményeit is, azzal a pontosítással, hogy a kommenthez fűződően annak közlésével valósította meg az alperes jogsértő magatartást.

Alaptalanul kifogásolta az alperes a sérelemdíj fizetésére kötelezését is. A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése értelmében akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. Jelen ügyben a Ptk. fenti utaló szabálya alapján az alperes a kártérítési felelősség általános szabályát rögzítő 6:519. §-a szerint tartozik helytállni a perbeli jogsértő közlésekkel a felperesnek okozott nem vagyoni sérelemért, ennek megfelelően felróhatóságának bizonyításával menthette volna ki magát a sérelemdíjért való felelősség alól. A saját véleménynyilvánítását tartalmazó közlés tekintetében azonban a felróhatóság hiánya gyakorlatilag fogalmilag kizárt, míg a komment esetében a kimentésre az adhatott volna alap, ha a jogsértő közlést a lehető leghamarabb eltávolítja Facebook oldaláról. Ez azonban nem történt meg, az érintett komment az alperes általa sem vitatottan huzamos időn keresztül, sőt a perindítást követően is olvasható volt az alperes Facebook profilján, amivel az alperes kifejezésre juttatta az abban foglaltakkal való egyetértését. Ez pedig nem csupán megállapíthatóvá, hanem súlyos fokúvá teszi felróhatóságát.

Az összecszerűség meghatározásakor különös súllyal esik a latba egyrészt az alperes felróhatóságnak fentiek szerinti súlyos foka, másrészt magának a jogsértésnek a kiemelkedő súlyossága, nevezetesen, hogy a kommentelő a felperes életének kioltására utalt azzal, hogy azt kívánatosnak minősítette. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a jogsértés megvalósulásán felül további hátrány bizonyítása nem szükséges.

Mindezt értékelve az alperes fentebb részletezett magatartása folytán előállott sérelemhez képest az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj arányosnak tekinthető, annak mérséklését az ítélet arra nem tartotta indokoltnak.

A kifejtettekre figyelemmel az ítélet arra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése

alapján helybenhagyta a rendelkező részben írt pontosítással.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a Itv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986 (VI. 26.) IM r. 13. § (2) bekezdése alapján köteles az Itv. 47. § (1) bekezdése alapján megállapított összegű feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viselésére.

A felperesnek a fellebbezési eljárás során költségigénye nem merült fel, ezért az ítélet e tekintetben a döntéshozatalt mellőzte.

Szeged, 2016. január 20.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró